

har, siden Bureauet blev stiftet, haft den Ære at være Formand, Præsident, som man kalder det, for den Kommission af 15 Personer, som leder det, og jeg aabnede vort sidste aarlige Møde i Antwerpen i August Maaned med at udtale, at Bureauet var aldeles neutralt, og jeg har haft den Tilfredsstillelse, at flere, som tidligere have stillet sig imod det — navnlig var der et stort og rigt engelsk Fredselsklub, som gjorde Modstand baade i Rom og senere, og endnu til det yderste og sidste ventede man det af det i Antwerpen — ere blevne overbeviste om den Nytte, Bureauet gør, og derfor have sendt Bidrag.

Jeg tror ikke, der kan være nogen Tvivl om, at Formaalet er en Stats Sag, og at det selvfølgelig er fuldt forsvareligt, at det støttes fra Statens Side. Det har ogsaa allerede en Stat vist, idet nemlig Svejtserforbundet har støttet Bureauet i det sidste Aar med 1,000 Frcs. Der blev i Hjør indvendt, nærmest fra den højtærede Udenrigsministers Side, at Danmark burde ikke gaa i Spidsen, og da jeg gjorde opmærksom paa, at Svejts for saa vidt var gaaet i Spidsen, sagde den højtærede Minister, at det havde jo sine egne Grunde, idet Bureauet var i Bern, og dette Land saaledes paa en Maade stod det nærmere. Jeg har derfor senere spurgt mig selv: Hvilken anden Stat skulde da først følge efter? Naar jeg ser paa Sammensætningen af den Kommission, der leder Bureauet, er det ikke sandsynligt, at der er nogen af de store Stater, der vil kunne gaa i Spidsen for en Sag som denne. Det er netop de smaa Stater, der maa gaa i Spidsen, hvor der er Tale om fredeligere Forhold, fordi de ere nærmest interesserede i deres Selvstændigheds Bevarelse i Tilfælde af Forvillinger mellem de større Stater. At Svejts gik i Spidsen, var ganske naturligt; for tre af Kommissionens Medlemmer, de, der repræsenterer Bureauet officielt som juridisk Person, bo i Bern. En af dem er Medlem af Forbundsforsamlingen, og tillige, hvad man her vilde kalde, Rulfusminister, nemlig chef de l'instruction publique; en anden er juridisk Professor ved Universitetet, den tredje er Bureauets Generalsekretær. Der er ingen af de større Stater, som ret vel kunde tænkes at gaa i Spidsen, saa meget mindre, som der blandt Kommissionens øvrige Medlemmer ikke er nogen, som tillige er Medlem af en lovgivende Forsamling, paa en enkelt nær, nemlig en Rumæner, der er Medlem af det rumænske Parlament, og det er muligt, at denne mindre Stat senere vil følge efter. Men jeg synes, at Danmark nok kunde være bekendt, og at

det ikke vilde kunne støde nogen, at det fulgte straks efter Svejts, ikke alene, fordi den er den mindste af de Stater, som er repræsenteret i Kommissionen, men ogsaa, fordi Tanken er udgaaet fra en Dansk, en Dansk, som paa Grund deraf hidtil har haft den Ære at staa i Spidsen for Kommissionen.

Det Budget, hvormed Bureauet i Djebliffet virker, er 6,000 Fr., men det er ikke sikret for en længere Fremtid end et Aar, og det er underhaanden blevet mig meddelt, at Svejtserforbundet næppe vil vedblive at yde sin Understøttelse alene, naar ingen andre Stater følge efter. Dette vil jeg sige over for den Indvending, der kunde komme: Hvad er Grunden til, at man fremkommer med Forslaget nu igen i Aar ved denne Lejlighed? Det er den, at der er Fare for, at Bureauet kunde ophøre, hvis det ikke fik yderligere Understøttelse. Der er saa meget mere Grund dertil, som den Mand, der optræder for det, naagtet han har en stor Embedsstilling ved Siden af, gør sit Arbejde aldeles gratis. Det er en Mand, som er oppe i Tredserne. Falder han fra, saa er der Fare for, at det kan gaa i staa.

Der blev ogsaa indvendt sidste Gang, at det var jo meget gode og smukke Opgaver, dette Bureau stillede sig, men — sagde man — lad os først se dem løste, saa kunne vi understøtte dem! Men det er jo aldeles umuligt at løse Opgaver af den Natur, naar man ikke har Personerne og Pengene. Jaar man Pengene, saa faar man ogsaa Personerne, det er der ingen Tvivl om. Men det forholdes sig her aldeles paa samme Maade, som hvis en Forfatter eller Videnskabsmand udbad sig en Bevilling for at gøre Udsøgelser til et Arbejde, og man saa vilde svare ham: Gør Arbejdet først, saa skal du saa Pengene bagefter.

Det kan man ikke forlange. I den Rapport, der blev forelagt over Bureauets Virksomhed i det sidste Aar, oplystes det blandt andet, at det har virket ved at løse saadanne Opgaver, som kostede mindre Penge, og deriblandt har det forøget i meget høj Grad sin Samling af Aktstykker, af disse saakaldte dossiers eller cartons — jeg ved ikke, hvad man skal erstatte det ved paa Dansk — disse „Mapper“, som indeholde Oplysninger om forskellige brandende Spørgsmaal, idet de ere forøgede fra 140 til 400. Iblandt disse vil jeg nævne, at der naturligvis ogsaa findes det sjoenderydske Spørgsmaal. Alene at dette er Genstand for særlig Behandling, synes jeg kunde være Grund nok for Danmark til at stænte Sagen noget mere Opmærksomhed. Vi kunne takke den højtærede Udenrigsmini-